

ת"פ 9797/04/16 - מדינת ישראל נגד עבד אלבאסט קצראוי, אמין זכארנה, בהא אלדין אבו מויס

בית משפט השלום בעכו

06 אפריל 2016

ת"פ 9797-04-16 מדינת ישראל נ' קצראוי ואח'
מ"ת 9829-04-16

לפני כבוד השופטת דנה עופר
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. עבד אלבאסט קצראוי
2. אמין זכארנה
3. בהא אלדין אבו מויס

נוכחים:

ב"כ המבקשת - מתמחה דני קיזר

הנאשמים - הובאו

הסניגור - עו"ד חמוד אחסאן, מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת-דין

על סמך הודאת הנאשמים, אני מרשיע אותם בעבירה המיוחסת להם בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06/04/2016 במעמד הנוכחים.

דנה עופר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

2. מכתב האישום עולה כי הנאשמים, תושבי הרשות הפלשתינאית, נמצאו ביום 4.4.16 שוהים בשטח מדינת ישראל, מבלי שהיה ברשותם היתר כניסה ושהייה כדין.

3. העבירה שבה הורשעו הנאשמים פוגעת בערך המוגן של שמירה על ריבונות המדינה וגבולותיה.

מתחם העונש ההולם בגין עבירה זו, כאשר מדובר בנאשמים שנכנסו לתחומי מדינת ישראל למטרות פרנסה, בהעדר עבירות נלוות, נקבע בע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.14). על פי הלכה זו, מתחם העונש ההולם נע בין חודש מאסר על תנאי לחמישה חודשי מאסר בפועל.

בעניין אלהרוש נקבע עוד, כי "מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

על פי פסיקת ביהמ"ש המחוזי בחיפה, מתחם העונש ההולם שנקבע בעניין אלהרוש נותר בעינו, גם בעת האחרונה, למרות גל הטרור הפוקד את מדינתנו, אף כי המציאות הבטחונית מהווה שיקול במסגרת מכלול השיקולים שיש לקחתם בחשבון בעת גזירת העונש (עפ"ג (חי') 46537-10-15).

4. בבואי לגזור את דינם של הנאשמים, אני סבורה כי יש להתחשב, מחד גיסא, בטענות הנוגעות להסלמה במצב הביטחוני ולצורך הגובר בהרתעה לעת הזו, ומאידך גיסא - בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, ובתכלית הכניסה לישראל, לצורכי פרנסה.

ביחס לנאשמים מס' 1 ו-3, יש לציין את עברם הנקי ואת גילם הצעיר.

ביחס לנאשם 2, יש לציין כי הורשע בעבר בעבירה דומה, ומאז חלפו כ-4 שנים. אמנם מדובר בנסיבה לחומרה, אך מאידך מדובר בבעל משפחה שלו 5 ילדים.

בהתחשב במכלול הטיעונים שהושמעו בפניי, וכן בהודאת הנאשמים בהזדמנות הראשונה, אני מוצאת כי עניינם

של הנאשמים מצוי בחלק התחתון של מתחם הענישה, אך אין להסתפק במאסר על תנאי בלבד. לפיכך, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

1. מאסר בפועל לתקופה של 7 ימים מיום מעצרו, בתאריך 4.4.16

2. מאסר על תנאי לתקופה של 30 ימים למשך שנתיים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו את העבירה בה הורשע, ויורשע עליה בדין.

נאשם 2:

1. מאסר בפועל לתקופה של 10 ימים מיום מעצרו, בתאריך 4.4.16

2. מאסר על תנאי לתקופה של 30 ימים למשך שנתיים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו את העבירה בה הורשע, ויורשע עליה בדין.

נאשם 3:

1. מאסר בפועל לתקופה של 7 ימים מיום מעצרו, בתאריך 4.4.16

2. מאסר על תנאי לתקופה של 30 ימים למשך שנתיים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו את העבירה בה הורשע, ויורשע עליה בדין.

זכות ערעור בביהמ"ש המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06/04/2016 במעמד הנוכחים.

דנה עופר , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 3

החלטה

אני מורה לשב"ס לאפשר לנאשמים לבצע 3 שיחות טלפון, כל אחד מהם.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06/04/2016 במעמד הנוכחים.

דנה עופר, שופטת